

Cantem-li lloances per sempre!!

Dll, 20/07/2020 per El Bon Pastor

[El Bon Pastor](#)

Cada diumenge i cada festa, quan al matí elevem la pregària de lloances al nostre Déu, som invitats a entonar cants al Senyor amb els versos del Càntic dels tres joves (Dn. 3, 56-88). Allà hi trobem aquesta invitació constant: “Canteu-li lloances per sempre”. Amb una repetida insistència, se’ns demana cantar i fer-ho sempre.

Seguint el manament de Jesús, que ens invita a pregar sempre (Lc 18,1), l’Església ens posa als llavis aquesta pregària per tal que la nostra oració constant sigui feta cantant.

És per això, que des dels inicis, i seguint la tradició judaica de pregar amb el cant dels salms, les comunitats cristianes han pregat salmejant.

Això ha fet que la Litúrgia de les Hores s’hagi estructurat des de sempre amb el cant. Així ho hem rebut de la gran tradició de l’Església.

Però la nostra experiència recent, basada en dos fets poc arrelats en la tradició més pregona de l’església, ens han portat massa sovint a una praxi poc reeixida. Per una banda la generalització, sobretot entre el clergat secular, de resar el Breviari com una pregària personal individual i solitària. Per l’altra el problema d’haver passat del cant de la salmòdia gregoriana en llatí, a la recitació resada dels salms en la llengua popular.

És hora ja de fer un bon esforç per retornar a la recitació comunitària i cantada de la Litúrgia de les Hores. Per fer-ho possible, després de l’esforç que va suposar l’edició del CANTORAL LITÚRGIC BÀSIC, ara els Bisbes de Catalunya han posat al nostre abast aquest segon volum titulat “EL CANT DE LA LITÚRGIA DE LES HORES”.

En el pròleg s’assenyala la conveniència de promoure el cant comunitari de la Litúrgia de les Hores que ja reclamava el Concili Vaticà II (SC, 99), i que demana la mateixa essència de la Pregària Oficial de l’Església, l’Ofici Diví, conegut ara com la Litúrgia de les Hores.

La Secció de Música de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense va ser encarregada de preparar aquest llibret amb unes melodies senzilles, i adaptables a la diversitat de situacions per fer possible aquest propòsit.

En un moment, malauradament no gaire oportú, a les portes del confinament per la pandèmia del Covid-19, va veure la llum aquest nou llibre, cosa que ha fet molt difícil la seva presentació i més complicada encara la seva difusió i aplicació. Convé doncs, que ara, en la represa, aquesta publicació sigui coneguda i divulgada, i ben aviat tingui utilitat arreu, especialment en aquells llocs on sigui possible la recitació comuna de l’ofici diví.

A més de les indicacions d’ús en les notes prèvies, que fareu bé de llegir abans de fer servir aquest opuscle, hi trobareu tot un seguit de melodies proposades per a poder cantar els diferents elements de la litúrgia de les hores. No només hi ha una

sola fórmula melòdica, sinó que n'hi ha més d'una per poder-la adaptar a les situacions diverses, escollint sempre la més adient a la comunitat o a les circumstàncies de la celebració.

Encapçalen el volum les melodies proposades per al salm Invitatori. Després hi ha melodies aptes per a cantar els himnes d'acord amb les venerables melodies gregorianes més conegudes, segons els diferents temps litúrgics. Tot seguit hi trobareu dues propostes per a poder salmejar, sigui amb melodies gregorianes, convenientment adaptades, sigui amb models melòdics nous, que faciliten la recitació cantada del salteri. Sempre hi ha unes fórmules melòdiques que es poden adaptar a les Antífonas, que com sabeu, donen en cada celebració el color oportú, seguint el ritme de l'any litúrgic. (No hauria de ser habitual que quan es canta un salm, l'antífona sigui simplement resada). També hi trobareu melodies per als recitats dels responsoris.

Entre els cants més propis i típics de la Litúrgia de les Hores hi ha els anomenats Càntics evangèlics, que sempre haurien de ser cantats: El *Benedictus* (càntic de Zacaries), el *Magnificat* (càntic de Maria) i el *Nunc dimittis* (càntic de Simeó). Sempre amb fórmules melòdiques per poder cantar, també, les antífonas. I, encara, les melodies per a la Benedicció i el comiat. Finalment, s'hi ha afegit un apèndix, amb melodies per al cant del *Te Deum* i del Parenostre.

Permeteu-me que acabi aquesta ressenya amb les paraules finals del text de presentació que encapçala el volum i que signa l'Arquebisbe d'Urgell i President de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia, Mons. Joan-Enric Vives: «Els Bisbes de Catalunya desitgem que aquesta proposta de celebracions cantades de la Litúrgia de les Hores trobi acolliment en les comunitats, petites o grans, de les nostres Diòcesis i sigui d'utilitat per tal que la veu de l'Església orant, ressoni harmònicament en una pregària més bella i suau, que pugui arribar a conjuntar els cors i les ments dels qui hi participen i arribi, ben vibrant, a unir-se a la pregària constant del Crist prop del Pare».

Joan Baburés i Noguer